

مورد عجیب قلعه‌نویی؛ با مقصر بی‌خطا تا جام جهانی ۲۰۲۶

یک مورد عجیب درباره امیر قلعه‌نویی این است که عذرخواهی می‌کند اما هیچ اشکالی را نمی‌پذیرد.

به گزارش سایت خبری پرسون، داستان، درست عین سال ۲۰۰۷ شد؛ همان چیزی که از اول حدس می‌زدیم. وقتی دوران اول حضور امیر قلعه‌نویی روی نیمکت تیم ملی با شکست مقابل کره جنوبی در ضربات پنالتی مرحله یک‌چهارم نهایی جام‌ملتهای آسیا به پایان رسید، او ابتدا یک عذرخواهی از مردم انجام داد و گفت مسئولیت ناکامی را می‌پذیرد اما بعد حتی یکی از اشکالات طرح‌شده از سوی منتقدان را هم نپذیرفت. امیر با گارد تهاجمی به مصاف کارشناسان و اصحاب رسانه رفت و به قدری شاکی شد که ۱۷ سال است همچنان به آن داستان اعتراض می‌کند. شاید بدون اغراق قلعه‌نویی در این سال‌ها ۳۰۰ بار گفته است: «در مطبوعات ۳۰۰ مقاله علیه من نوشته شد.» همان حکایت این بار هم تکرار شد. پس از شکست مقابل قطر و حذف تیم ملی از مرحله نیمه‌نهایی جام‌ملتهای آسیا ۲۰۲۳، امیر عذرخواهی کرد و گفت کم و کاستی‌ها را می‌پذیرد اما وقتی از سفر تفریحی چندروزه‌اش به امارات بازگشت، در نخستین نمایش تلویزیونی چنان به دفاع از عملکرد شاگردانش پرداخت که انگار جام قهرمانی مسابقات را با خودش به استودیو آورده است!

استدلال‌های غیرقابل قبول

قلعه‌نویی در پاسخ به بسیاری از سؤالات چالشی و انتقادهای میثاقی و کارشناسان برنامه، توپ را به زمین قضا و قدر انداخت و تنها بدشانسی و اتفاقات فوتبالی را عامل ناکامی‌ها دانست. مجری فوتبال برتر چندین بار و تا جایی که قلعه‌نویی خیلی هم از کوره در نرود، به او یادآوری کرد که نمی‌شود بردها را حاصل هنر کادرفنی دانست و باخت‌ها را تنها به حوادث گره زد، اما هیچ‌کدام از اینها روی امیر تأثیری نداشت. او مدام جملاتی از این دست به زبان می‌آورد: «وقتی توپ به پاشنه پای عزت‌اللهی می‌خورد و وارد دروازه می‌شود، تقصیر مربی چیست؟» بدیهی است که وقتی شما این حرف را می‌زنید، ارزش گل دوم خودت مقابل ژاپن را هم زیر سؤال می‌بری، چرا که آنجا هم ۲ مدافع سامورایی‌ها به ناشیانه‌ترین شکل ممکن دچار اشتباه شدند و پنالتی دادند؛ آیا موریاسو هم گفت به من چه ربطی دارد؟ بسیاری از دیگر ادعاهای امیر هم در همین حد بحث‌برانگیز بود؛ از جمله جایی که او از ساختار دفاعی منظم تیم ملی تمجید کرد و توضیحی در مورد ثبت تنها یک کلین‌شیت برای بیرانوند در این مسابقات نداشت. حداکثر حرفش همان توسل به اتفاقی دانستن گل‌های رقبای بود. دیگر بگذریم از آنالیز تلگرامی (!) اکرم عقیف که اصلاً معلوم نیست در چه فضایی مطرح می‌شود.

نگران آینده تیم ملی هستیم

امیر دقیقاً همان چیزهایی را به زبان آورد که همه انتظار داشتیم! جام ملت‌ها هم گذشته و رفته و دیگر نمی‌شود کاری‌اش کرد. امروز فقط نگران آینده تیم ملی هستیم؛ تیمی که مدیریت کسل و کلافه فدراسیون، آن را تا سال ۲۰۲۶ به همین کادر سپرده و اگر واقعا قرار است تفکرات فرافکنانه و بهانه‌جویانه فعلی بر این مجموعه حاکم بماند، صادقانه باید گفت فردای روشنی قابل تصور نیست.